

Projekt

UCHWAŁA NR
RADY MIASTA MARKI

z dnia 2019 r.

w sprawie udzielenia odpowiedzi na skargę Prokuratora Okręgowego Warszawy-Pragi w Warszawie na Uchwałę Nr VII/78/2019 Rady Miasta Marki z dnia 27 marca 2019 r. w sprawie wprowadzenia Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Miasto Marki w 2019 roku

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506, 1309, 1571 i 1696) w związku z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, 1467 i 1629 oraz z 2019 r. poz. 11 i 934), Rada Miasta Marki uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miasta Marki do przekazania Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Warszawie skargi Prokuratora Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie na Uchwałę Nr VII/78/2019 Rady Miasta Marki z dnia 27 marca 2019 r. w sprawie wprowadzenia Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Miasto Marki w 2019 roku (Dz. Urz. Woj. Maz. poz. 4442), doręczoną do Urzędu Miasta Marki w dniu 04 września 2019 r., wraz z odpowiedzią na skargę.

2. Odpowiedź na skargę, o której mowa w ust. 1, stanowi załącznik do uchwały.

3. Upoważnia się Przewodniczącego Rady Miasta Marki wraz z prawem do ustanawiania dalszych pełnomocników, do reprezentowania Rady Miasta Marki przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Warszawie w sprawie skargi, o której mowa w ust. 1.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

BERMISTRZ
Jacek Orzech
Jacek Orzech

Naczelnik
Wydziału Ochrony Środowiska
i Gospodarki Wodnej

Marta Kozłowska

RADCA PRÁWNY

id: 77A697FA-4192-413A-BCBD-41E62F44324D. Projekt

Dariusz Matejski

WA-8732

Załącznik do uchwały Nr

Rady Miasta Marki

z dnia.....2019 r.

odpowiedź na skargę

Marki, dnia 2019 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

ul. Jasna 2/4

00-013 Warszawa

Skarżąca:

prok. Agata Nowak-Pietrucha

Kierownik Działu Spraw Cywilnych

Administracyjnych i Obrotu Prawnego z Zagranicą

Wydział VI Sądowy

Prokuratura Okręgowa Warszawa-Praga w Warszawie

ul. Bródnowska 13/15

03-439 Warszawa

Organ:

Rada Miasta Marki

reprezentowany przez:

Pawła Pniewskiego

Przewodniczącego Rady Miasta Marki

adres do korespondencji:

Biuro Rady Miasta

Urząd Miasta Marki

al. Marsz. J. Piłsudskiego 95

05-270 Marki

Sygn. akt IV DK/Wa 126/19

Odpowiedź na skargę

Działając w imieniu Rady Miasta Marki, na podstawie Uchwały Nr/2019 Rady Miasta Marki z dnia 2019 r. w sprawie udzielenia odpowiedzi na skargę Prokuratora Okręgowego Warszawy-Pragi w Warszawie na Uchwałę Nr VII/78/2019 Rady Miasta Marki z dnia 27 marca 2019 r. w sprawie wprowadzenia Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Miasto Marki w 2019 roku, w załączeniu przekazuję skargę z dnia 21 sierpnia 2019 r. na Uchwałę Nr VII/78/2019 Rady Miasta Marki z dnia 27 marca 2019 r. w sprawie wprowadzenia Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności

zwierząt na terenie Gminy Miasto Marki w 2019 roku (Dz. Urz. Woj. Maz. poz. 4442) doręczoną w dniu 04 września 2019 r. i wnosząc o jej oddalenie.

Jednocześnie działając na podstawie art. 119 pkt 2 ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi wnosząc o rozpoznanie sprawy w trybie uproszczonym.

Uzasadnienie

Skarżąca w dniu 21 sierpnia 2019 r. wniosła skargę na Uchwałę Nr VII/78/2019 Rady Miasta Marki z dnia 27 marca 2019 r. w sprawie wprowadzenia Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Miasto Marki w 2019 roku, która została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego pod pozycją 4442.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zarządzeniem z dnia 30 sierpnia, sygn. akt IV DK/Wa 126/19, przekazał skargę w celu udzielenia na nią odpowiedzi i przesłania skargi wraz z odpowiedzią na nią i aktami sprawy. Zarządzenie wpłynęło do Urzędu Miasta Marki w dniu 04 września 2019 roku

Skarżąca zarzuciła Organowi istotne naruszenie prawa, tj.:

- 1) art. 11a ust. 2 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt poprzez niewyczerpanie w § 4 pkt 1 Programu zakresu przedmiotowego przekazanego do uregulowania przez gminę i ograniczenie realizacji odławiania, transportu oraz utrzymania zwierząt w schroniskach wyłącznie do bezdomnych psów z pominięciem innych zwierząt, co nie realizuje w całości delegacji ustawowej,
- 2) art. 11a ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt poprzez niewyczerpanie w § 6 pkt 1 Programu zakresu przedmiotowego przekazanego do uregulowania przez gminę i ograniczenie zapewnienia całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadku zdarzeń drogowych wyłącznie do bezdomnych psów, z pominięciem innych zwierząt, co nie wyczerpuje w całości upoważnienia ustawowego,
- 3) art. 11a ust. 2 pkt 7 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt poprzez przekroczenie delegacji ustawowej o wskazanie w § 10 Programu gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca wyłącznie dla zwierząt gospodarskich odebranych czasowo na podstawie decyzji Burmistrza, gdy ustawa nakazuje uregulowanie tej kwestii co do wszystkich zwierząt gospodarskich objętych Programem, a więc bezdomnych,
- 4) art. 11a ust. 5 w zw. z art. 11a ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt w zw. z art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 roku poprzez niewłaściwe zastosowanie, a w konsekwencji określenie w sposób niedostateczny w § 16 ust. 2 Programu sposobu wydatkowania środków na realizację opieki nad bezdomnymi zwierzętami, to jest:
 - a) ograniczenie środków na opiekę nad zwierzętami w schronisku dla zwierząt wyłącznie do psów, co stanowi niepełne i nieprawidłowe zrealizowanie upoważnienia ustawowego,
 - b) nieprzeznaczenie środków na usypianie ślepych miotów, co stanowi niepełne i nieprawidłowe zrealizowanie upoważnienia ustawowego,
 - c) przeznaczenie środków na opiekę nad dzikimi ssakami, które z definicji nie są zwierzętami bezdomnymi ani nie są zagrożone bezdomnością, co stanowi przekroczenie ustawowego upoważnienia.

Wskazując na powyższe zarzuty Skarżąca wniosła o stwierdzenie nieważności całości uchwały.

W ocenie Organu skarga jest niezasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Odnosząc się do zarzutów Skarżącej Organ poniżej przedstawia następujące stanowisko.

Ad. 1. Zarzut w ocenie Organu należy uznać za niezasadny. Przede wszystkim należy wskazać, iż akt prawa miejscowego należy czytać i interpretować jako całość, a nie poszczególne postanowienia w oderwaniu od pozostałych regulacji.

Zgodzić się należy z twierdzeniem, że art. 11a ust. 2 pkt 1 i pkt 3 ustawy o ochronie zwierząt stanowi o odławianiu i zapewnieniu miejsca w schronisku dla bezdomnych zwierząt. Niemniej jednak należy wskazać, że Skarżąca pomija okoliczność, iż w Programie stanowiącym załącznik do zaskarżonej uchwały w § 6 ust. 4 jest mowa o odławianiu zwierząt wolno żyjących bez wskazywania o jakie zwierzęta chodzi. Z kolei w § 8 ust. 2 zd. drugie jest mowa o tym, iż wolno żyjące zwierzęta,

które zostały odłowione i nie mogą zostać wypuszczone do środowiska, w którym zostały odłowione mogą być przekazane do schroniska. Tym samym nie można zgodzić się z twierdzeniem Skarżącej, jakoby regulacja zaskarżonej uchwały w zakresie odławiania i zapewnienia należytej opieki nad zwierzętami bezdomnymi była nieuregulowana całościowo, to jest z pominięciem niektórych zwierząt. Na marginesie należy wskazać, iż główny nacisk miasto Marki kładzie na odławianie bezdomnych psów, gdyż bezdomne psy nie mają jakiegokolwiek pozytywnego wpływu na naturalne środowisko w przeciwieństwie choćby do kotów, które można traktować nie jako bezdomne, a jako wolno żyjące zwierzę. Należy również mieć na uwadze, że każde zwierzę niezależnie czy to pies czy kot zgłoszone jako bezdomne jest przekazywane do odpowiedniego podmiotu zajmującego się odławianiem zwierząt. Następnie odłowione zwierzę jest weryfikowane czy jest ono bezdomne czy też posiada właściciela, np. poprzez weryfikację posiadania mikrochipu dopiero podejmowana jest decyzja, gdzie takie zwierzę należy przekazać.

Nie mniej jednak, jak zostało wskazane powyżej zarówno psy, jak i koty podlegają odłowieniu i procedurze zapewnienia należytej opieki i pomocy. Tym samym przedmiot delegacji został w zaskarżonej uchwale uregulowany w pełnym zakresie.

Ad. 2. Również ten zarzut w ocenie Organu należy uznać za niezasadny. Wbrew stanowisku Skarżącej zaskarżona uchwała nie ogranicza całodobowej opieki weterynaryjnej tylko li wyłącznie do bezdomnych zwierząt - psów, które uczestniczyły w zdarzeniu drogowym. Otóż postanowienie § 6 ust. 3 Programu wprost statuuje zasadę zapewnienia całodobowo transportu zwierząt wolno żyjących rannych w zdarzeniach drogowych do zakładu leczniczego dla zwierząt lub ośrodka rehabilitacji zwierząt. Tym samym wszystkie zwierzęta poszkodowane w wyniku zdarzenia drogowego mają zapewniony całodobowo zarówno transport, jak również właściwą opiekę weterynaryjną. Nie można bowiem twierdzić, iż zakład leczniczy dla zwierząt bądź ośrodek rehabilitacyjny zwierząt nie posiada wykwalifikowanej opieki lekarza weterynarii. Potwierdza to również § 8 ust. 1 Programu.

Wobec tego zarzut Skarżącej w przedmiotowym zakresie nie znajduje odzwierciedlenia w rzeczywistym stanie regulacji zaskarżonej uchwały. Opieka lekarza weterynarii zapewniona jest każdemu zwierzęciu, które zostało poszkodowane na skutek zdarzenia drogowego.

Ad. 3. Trzeci z zarzutów także w ocenie Organu jest niezasadny. Na wstępie wskazać należy, iż na terenie miasta Marki nie ma gospodarstw rolnych, a tym samym ograniczona jest możliwość wystąpienia okoliczność bezdomnego zwierzęcia będącego zwierzęciem gospodarskim. Definicję zwierzęcia gospodarskiego zawiera art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 roku *o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich* (Dz. U. z 2017 r. poz. 2132 ze zm.). Uwzględniając katalog zawarty w tym przepisie należy stwierdzić, że nie jest wykluczone, aby mieszkańcy Marek mogli posiadać zwierzęta gospodarskie, ale raczej niemożliwe jest, aby zaistniała sytuacja bezdomnego zwierzęcia gospodarskiego. Zatem zasadnym było uregulowanie jedynie sytuacji ewentualnego przymusowego odebrania zwierzęcia gospodarskiego od właściciela. Co więcej przepis art. 11a ust. 2 pkt 7 ustawy o ochronie zwierząt stanowi o obowiązku wskazania gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich, nie wskazując, że chodzi o bezdomne zwierzęta gospodarskie.

Mając na uwadze, iż akt prawa miejscowego reguluje przepisy obowiązujące na danym obszarze nie można przy jego tworzeniu wprowadzać norm, które pozostawać będą w oderwaniu od specyfiki panującej na danym terenie administracyjnym, na którym ma ten akt obowiązywać. Zatem zarzut należy uznać za niezasadny.

Ad. 4a. Ten zarzut w ocenie Organu jest niezasadny. Jak zostało wskazane w stanowisku do zarzutu z pkt. 1 środki przeznaczone na opiekę nad zwierzętami w schronisku nie są wyłącznie ograniczone do opieki nad bezdomnymi psami, ale są też przewidziane na wydatki związane z koniecznością umieszczenia w tym schronisku np. wolno żyjących kotów. Co więcej część środków na opiekę nad innymi zwierzętami jest przewidziana w innych pozycjach, jak np. w § 16 ust. 2 pkt 2 i pkt 4 Regulaminu.

Ad. 4b. W ocenie Organu wskazany zarzut również jest niezasadny. Mianowicie zgodnie z § 11 Regulaminu usypianie ślepych miotów realizowane jest przez schronisko oraz zakłady lecznicze dla zwierząt. Zatem kwota na realizację przedmiotowego zadania, pomimo, iż nie została

wyszczególniona wprost w § 16 ust. 2 Regulaminu, znajduje pokrycie w kwotach przewidzianych w § 16 ust. 2 pkt 1 i pkt 4 Regulaminu. Szczegółowe kwoty przewidziane na realizację tego zadania określa umowa zawarta przez Gminę Miasto Marki ze schroniskiem czy też z zakładem leczniczym dla zwierząt zgodnie z cennikiem przedstawionym przez te podmioty. Takie uregulowanie zostało zastosowane celowo, aby uniknąć sytuacji "zablokowania" określonej kwoty poprzez jej szczegółowe określenie w sytuacji, gdyby w 2019 roku nie wystąpiła taka okoliczność, jak konieczność uspienia ślepego miotu albo wystąpiła w stopniu mniejszym niż przewidziane na ten cel środki. Dzięki temu środki wskazane powyżej w § 16 ust. 2 pkt 1 i pkt 4 Regulaminu gwarantują finansowanie realizacji zarówno wskazanego powyżej zadania (usypianie ślepych miotów), jak również realizację innych zadań wykonywanych przez schronisko czy zakład leczniczy dla zwierząt, gdyby było większe zapotrzebowanie na realizację tych innych zadań aniżeli wskazanego przez Skarżącą i to bez konieczności dokonywania zmian w budżecie, umowach z tymi podmiotami, jak również w samym Programie.

Ad. 4c. Ten zarzut również w ocenie Organu jest niezasadny. Należy wskazać, iż przepis art. 11a ust. 2 pkt 8 ustawy o ochronie zwierząt stanowi o konieczności uregulowania w gminnym programie obowiązku zapewnienia całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt. Zatem pomimo, iż chodzi o gminny program przeciwdziałania bezdomności zwierząt, to należy wskazać, iż ustawodawca w odniesieniu do tego obowiązku posługuje się jedynie pojęciem „zwierzę” bez jego doprecyzowania, co ma miejsce w art. 11a ust. 2 pkt 1-3, pkt 5 i pkt. 7 ustawy o ochronie zwierząt. Zatem w ocenie Organu ustawodawca nie ograniczył gmin w zakresie uregulowania przedmiotowego obowiązku tylko li wyłącznie do zwierząt bezdomnych, czy też wolno żyjących kotów. Wobec tego mając na uwadze, iż ustawa o ochronie zwierząt w art. 4 zawiera definicję następujących pojęć: zwierzęta bezdomne (pkt 16), zwierzętach domowych (pkt 17), zwierzętach gospodarskich (pkt 18), zwierzętach laboratoryjnych (pkt 19), zwierzętach wykorzystywanych dla celów specjalnych (pkt 20) czy też zwierzętach wolno żyjących (pkt 21), to ustawodawca dał możliwość gminom finansowania opieki nad szeroko pojętymi wolno żyjącymi zwierzętami poszkodowanymi w zdarzeniach drogowych. Jak zostało wcześniej wskazane akt prawa miejscowego musi zawierać adekwatne regulacje, w granicach upoważnienia ustawowego, do warunków panujących na danym terenie, gdzie ten akt ma obowiązywać. Zatem co najwyżej można zgodzić się z twierdzeniem, że użycie wyrażenia "dzikich ssaków" nie było trafne i powinno być użyte sformułowanie "zwierząt wolno żyjących". Nie mniej jednak nie ma to wpływu na prawidłowość i ważność zaskarżonej uchwały w tym zakresie.

Mając powyższe na uwadze wnoszę jak na wstępie.

Załączniki:

- 1) skarga,
- 2) uchwała o wyborze Pana Pawła Pniewskiego na Przewodniczącego Rady Miasta Marki,
- 3) kopia odpowiedzi na skargę dla Skarżącej,
- 4) kopia Uchwały Nr/2019 Rady Miasta Marki z dniawrześnia 2019 r. w sprawie udzielenia odpowiedzi na skargę Prokurator Okręgową Warszawa-Praga w Warszawie na Uchwałę Nr VII/78/2019 Rady Miasta Marki z dnia 27 marca 2019 r. w sprawie wprowadzenia Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Miasto Marki w 2019 roku.

Uzasadnienie

W dniu 21 sierpnia 2019 r. Prokurator Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie wniósł skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na Uchwałę Nr VII/78/2019 Rady Miasta Marki z dnia 27 marca 2019 r. w sprawie wprowadzenia Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Miasto Marki w 2019 roku (Dz. Urz. Woj. Maz. poz. 4442). Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zarządzeniem z dnia 30 sierpnia 2019 roku, sygn. akt IV DK/Wa 126/19, przekazał ww. skargę do Rady Miasta Marki w celu przesłania skargi wraz z odpowiedzią na nią i aktami sprawy. Zarządzenie wpłynęło do Urzędu Miasta Marki w dniu 04 września 2019 r. Skarżący wniósł o stwierdzenie nieważności uchwały.

W ocenie Rady Miasta Marki przedmiotowa skarga jest niezasadna. Wbrew twierdzeniu Skarżącego Rada Miasta Marki uregulowała w sposób pełny przedmiot przekazany jej do uregulowania w zaskarżonej uchwale dostosowując jej treść do warunków istniejących na terenie miasta Marki.

Mając powyższe na uwadze, w ocenie Rady Miasta Marki zasadnym jest żądanie oddalenia przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie ww. skargi, o co też należy wnioskować w odpowiedzi na skargę. Jednocześnie koniecznym stało się upoważnienie Przewodniczącego Rady Miasta Marki wraz z możliwością ustanawiania dalszych pełnomocników do reprezentowania Rady Miasta Marki przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Warszawie w przedmiotowej sprawie.

BURMISTRZ

Jacek Orych